

Το άρθρο 4, παράγραφος 5, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας έχει την έννοια ότι τα μέτρα προστασίας του άρθρου 6, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας αυτής επιβάλλονται μόνον στους τόπους οι οποίοι, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας, έχουν εγγραφεί στον κατάλογο των τόπων που επελέγησαν ως τόποι κοινοτικής σημασίας ο οποίος καταρτίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21 της οδηγίας αυτής.

Προκειμένου περί τόπων δυναμένων να χαρακτηρισθούν ως τόποι κοινοτικής σημασίας, οι οποίοι έχουν συμπεριληφθεί στους διαβιβασθέντες στην Επιτροπή εθνικούς καταλόγους, ιδιαίτερος δε τόπων που παρέχουν προστασία σε φυσικούς οικοτόπους προτεραιότητας ή σε είδη προτεραιότητας, τα κράτη μέλη υποχρεούνται, δυνάμει της οδηγίας 92/43, να λαμβάνουν μέτρα προστασίας δυνάμει, υπό το πρίσμα του σκοπού της διατηρήσεως τον οποίο επιδιώκει η οδηγία, να διαφυλάξουν το ουσιαστές οικολογικό ενδιαφέρον που παρουσιάζουν οι τόποι αυτοί, σε εθνικό επίπεδο.

(¹) ΕΕ C 146 της 21.06.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 20ής Ιανουαρίου 2005

στην υπόθεση C-245/03 (αίτηση του Conseil d'État για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **Merck, Sharp & Dohme BV κατά État belge** (¹)

(Οδηγία 89/105/ΕΟΚ — Φάρμακα για ανθρώπινη χρήση — Αίτηση εγγραφής στον θετικό κατάλογο — Φύση της προθεσμίας απαντήσεως — Αποκλειστικός χαρακτήρας — Συνέπειες παρελεύσεως της προθεσμίας)

(2005/C 57/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-245/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο), με απόφαση της 9ης Μαΐου 2003, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 10 Ιουλίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης **Merck, Sharp & Dohme BV κατά État belge**, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους M. C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta (εισηγητή), C. Gulmann, R. Schintgen και Γ. Αρέστη, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Ιανουαρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η προθεσμία την οποία καθορίζει το άρθρο 6, σημείο 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της

21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και τη κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας, αποτελεί αποκλειστική προθεσμία την οποία οι εθνικές αρχές δεν δικαιούνται να μην τηρούν.

2) Το άρθρο 6, σημείο 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 89/105 δεν επιβάλλει την αυτόματη εγγραφή ενός φαρμάκου στον κατάλογο φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων που καλύπτονται από το σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας σε περίπτωση παρελεύσεως της προθεσμίας που καθορίζει το εν λόγω άρθρο.

(¹) ΕΕ C 213 της 6.9.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 13ης Ιανουαρίου 2005

στην υπόθεση C-254/03 P: **Eduardo Vieira SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Αλιεία — Συμφωνία για την αλιεία με την Αργεντινή — Κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή — Μείωση)

(2005/C 57/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση C-254/03 P, με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ασκηθείσα στις 13 Ιουνίου 2003, Eduardo Vieira SA, εκπροσωπούμενη από τους J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier και D. Domínguez Pérez, abogados, όπου ο έτερος διάδικος είναι: η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: S. Pardo Quintillán, επικουρούμενη από τους J. Rivas-Andres και J. Gutiérrez Gisbert), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τον P. Jann, πρόεδρο τμήματος, την N. Colneric (εισηγήτρια) και τους J. N. Cunha Rodrigues, M. Plešič και E. Levits, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 13 Ιανουαρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.

2) Καταδικάζει την Eduardo Vieira SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 184 της 2.8.2003.